

Familie rechtbank Oost-Vlaanderen (afd. Gent), vonnis van 24 juni 2021

Huwelijk – Gezinshereniging – Vluchteling – Weigering erkenning Somalisch huwelijk – Geen authentieke documenten – Legalisatie onmogelijk – Artikel 27 WIPR

Mariage – Regroupement familial – Réfugié – Refus de reconnaître un mariage célébré en Somalie – Absence de documents authentiques – Légalisation impossible – Article 27 WIPR

In de zaak van

M.S., met RRN [...] en wonende te [...] Gent [...]

K.A., geboren te [...] (Somalië) op [...] 1993, wonende te Somalië, die voor deze procedure woonst kiest op het kantooradres van haar advocaat te 9000 Gent, Muinklaan 12

verzoekers,

voor wie mr. Annie De Ruyck, advocaat te 9000 Gent, Muinklaan 12 optreedt,

verleent de rechtbank de volgende beschikking.

De rechtbank heeft verzoeker en de raadsman van verzoekers gehoord in raadkamer en de stukken ingezien, waaronder:

- het hieraan gehecht verzoekschrift,
- de conclusie van verzoekers d.d. 24 maart 2021,
- de stavingstukken van verzoekers,
- het dossier van het openbaar ministerie.

De rechtbank heeft het debat gesloten op 20 mei 2021 en de zaak in beraad genomen.

Relevante voorgaanden en voorwerp van het verzoek

1. Verzoekers hebben de Somalische nationaliteit en stellen dat zij in Somalië getrouwd zijn op 9 juli 2012. Verzoeker vlucht in oktober 2015 uit Somalië en komt in november 2015 in België aan. Hij wordt erkend als vluchteling op 17 maart 2016.

2. Verzoekster vraagt op basis van dit huwelijk een visum gezinshereniging aan op 11 januari 2017 bij de Belgische diplomatieke dienst in Nairobi (Kenia). Op 9 oktober 2017 weigert DVZ dit visum af te leveren omdat het van oordeel is dat het huwelijk een schijnhuwelijk betreft. Verzoekster tekent tegen deze weigeringsbeslissing een annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 november 2017. Bij arrest van 29 maart 2018 verwerpt de Raad dit beroep en overweegt daarbij o.a. dat het geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de erkenning van de buitenlandse huwelijksakte.

3. Verzoekers leggen op 28 april 2020 een verzoekschrift neer bij deze rechtbank. Zij vragen hun Somalische huwelijksakte van 9 juli 2012 te erkennen in België.

4. Het openbaar ministerie verleent een negatief advies en verwijst daartoe naar zijn advies van 3 oktober 2017 aan DVZ (stukken 36 tot en met 38 van openbaar ministerie). Ook volgens het openbaar ministerie heeft de huwelijksakte immers betrekking op een schijnhuwelijk.

Beoordeling

Bevoegdheid van de rechtbank en ontvankelijkheid van het verzoek

5. Artikel 27 §1 WIPR bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden wordt erkend zonder dat een beroep dient gedaan op enige procedure, indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 WIPR (openbare orde-exceptie). Als een overheid weigert een buitenlandse huwelijksakte te erkennen, kan hiertegen 'beroep' worden ingesteld bij de familierechtbank overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 WIPR. Artikel 23 §3 WIPR bepaalt dat de vordering wordt ingesteld en behandeld volgens de procedure bedoeld in de artikelen 1025 tot 1034 Ger.W. (eenzijdig verzoekschrift).

6. Deze familierechtbank is territoriaal bevoegd om kennis te nemen van het verzoek omdat verzoeker in Gent woont. Het verzoek is tevens rechtsgeldig ingeleid bij eenzijdig verzoekschrift zodat het ontvankelijk is.

Ten gronde

7. Tussen België en Somalië bestaan geen multi- of bilaterale verdragen voor de erkenning van huwelijksaktes. Dus geldt het gemeen erkenningsrecht zoals opgenomen in het WIPR.

Opdat een buitenlandse huwelijksakte kan worden erkend in België, moet de rechtsgeldigheid van de akte worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 WIPR (openbare orde-exceptie). Er zijn dus vier elementen die aan een controle onderworpen zijn: (1) de authenticiteit van de akte; (2) de geldigheid van de akte (conflictenrechtelijke controle); (3) de verenigbaarheid met de internationale openbare orde en (4) de afwezigheid van wetsontduiking (zie L. Deschuyteneer en J. Verhellen, 'Afstamming in het internationaal privaatrecht - III Erkenning Wetboek Internationaal Privaatrecht' - bijdrage in X., *Personen- en familierecht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, juni 2017, blz. 63 e.v.).

8. Authenticiteit van de huwelijksakte

Artikel 30 §1 WIPR bepaalt dat een buitenlandse rechterlijke beslissing of authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of bij afschrift te worden voorgelegd. Deze legalisatie bevestigt slechts de echtheid van de handtekening, de hoedanigheid waarin de ondertekenaar van het stuk heeft gehandeld en, in voorkomend geval, de identiteit van het zegel of de stempel op het stuk. Conform artikel 30 §2 WIPR wordt de legalisatie gedaan:

1° door een Belgische diplomatieke of consulaire ambtenaar die geaccrediteerd is in de Staat waar de beslissing is gewezen of de akte is opgesteld;

2° bij gebreke hiervan, door een diplomatieke of consulaire ambtenaar van de buitenlandse Staat die de belangen van België in die Staat behartigt;

3° bij gebreke hiervan, door de Minister van Buitenlandse Zaken.

Verder bepaalt artikel 30 §3 WIPR dat de Koning de andere regels van de legalisatie bepaalt.

Verzoekers leggen een kopie voor van hun Somalisch huwelijkscertificaat d.d. 14 december 2016 (met Engelse vertaling) waarin een rechter van de Wardiglei District Court te Mogadishu (Somalië) bevestigt

dat verzoekers naar Islamitisch recht zijn getrouwd op 9 juli 2012 voor een (nominatim vermelde) bevoegde rechter in Bay-Burhakaba District in aanwezigheid van drie nominatim vermelde getuigen en met een bruidsschat van 400 USD.

Deze akte kan niet worden gelegaliseerd (zie <https://diplomatie.belgium.be>). Het is verder sedert 2017 niet meer mogelijk om van de FOD Buitenlandse Zaken hieromtrent een (negatief) attest te bekomen.

De Somalische huwelijksakte kan dan ook niet worden erkend in België bij gebrek aan legalisatie ervan.

Verzoekers verwijzen vergeefs naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 22 juni 2017 (nr. 188.795). Anders dan voorzien in artikel 12bis §§ 5 en 6 van de Verblijfwet van 15 december 1980 (*), kan voor de erkenning van een buitenlandse huwelijksakte (van een erkende vluchteling zoals verzoeker) die niet voldoet aan de vereisten van artikel 30 WIPR geen rekening worden gehouden met andere geldige bewijzen van het huwelijk.

(*) §5. Wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

Het verzoek is dan ook niet gegrond.

OP DIE GRONDEN DE RECHTBANK,

met inachtneming van art. 2 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken

verklaart het verzoek ontvankelijk maar niet gegrond.

veroordeelt verzoekers tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van het rolrecht ad € 165 (nog te innen door de FOD Financiën).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de zeventiende familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op vierentwintig juni tweeduizend eenentwintig, waar aanwezig waren: ondervoorzitter/familierechter Katrien De Wilde, bijgestaan door griffier Els Bogaert.